

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
ALGEMENE VERGADERING

A R R E S T

nr. 240.937 van 7 maart 2018
in de zaak A. 221.831/Abis-12

In zake: Nathalie LECLAIRE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jérôme Sohier
kantoor houdend te 1000 Brussel
Émile De Motlaan 19
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:
Frank VANDENDAEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frank Judo
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Met een op 30 maart 2017 ingediend verzoekschrift stelt verzoekster hoger beroep in tegen het arrest van de Raad voor verkiezingsbetwistingen nr. 1617/0001 van 22 maart 2017 waarbij de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van de gemeente Wezembeek-Oppem van 10 januari 2017 tot aanwijzing van Nathalie Leclaire om de functie van voorzitter van het OCMW waar te nemen tot de benoeming en eedaflegging van de kandidaat-voorzitter, vernietigd wordt.

Tevens verzoekt zij, in het opschrift van het verzoekschrift, dat de zaak conform artikel 93, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State wordt behandeld door de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Met een verzoekschrift ingediend op 3 mei 2017 vraagt Frank Vandendael om als tussenkomende partij te mogen optreden.

Het administratief dossier is ingediend.

De verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Denis Delvax en auditeur Iris Verheven hebben een verslag opgesteld.

Van het verslag is aan de partijen kennis gegeven.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 oktober 2017.

Kamervoorzitter Johan Lust en staasraad Pascale Vandernacht hebben verslag uitgebracht.

Advocaten Jérôme Sohier en Manoël De Keukelaere, die verschijnen voor verzoekster, advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Nicolas Goethals, die *loco* advocaat Frank Judo verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Denis Delvax en auditeur Iris Verheven hebben een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW (hierna: de OCMW-raad) van Wezembeek-Oppem neemt op 27 december 2016 kennis van het ontslag van Anne-Marie Servranckx als voorzitter van de raad.

Bij beslissing van 10 januari 2017 draagt de OCMW-raad verzoekster voor als nieuwe voorzitter.

Nog op die dag duidt de OCMW-raad verzoekster aan “om de functie van voorzitter van het OCMW van Wezembeek-Oppem waar te nemen tot de benoeming en eedaflegging van de kandidaat-voorzitter”. Overwogen wordt dat, krachtens artikel 25*bis* van de organieke wet van 8 juli 1976 ‘betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’ [hierna: de OCMW-wet], de OCMW-raad een raadslid dient aan te wijzen om de functie van voorzitter waar te nemen tot de benoeming van verzoekster.

Die beslissing van de OCMW-raad van 10 januari 2017 tot verkiezing van een waarnemend voorzitter in afwachting van de benoeming van een OCMW-voorzitter wordt door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding bij besluit van 27 februari 2017 vernietigd. Volgens de minister steunt de OCMW-raad verkeerdelijk op artikel 25*bis* van de OCMW-wet; integendeel geldt artikel 54 van het decreet van 19 december 2008 ‘betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’ (hierna: het OCMW-decreet) en “moet de ontslagnemende OCMW-voorzitter vervangen worden door het lid van de OCMW-raad bepaald door de voorzitter zelf bij haar installatie, in casu [L. M.]”.

Dit ministerieel besluit is het voorwerp van de vordering tot nietigverklaring en tot schorsing in de zaak A. 221.817/*Abis*-11.

Op bezwaar van Frank Vandendael, lid van de OCMW-raad van Wezembeek-Oppem vernietigt de Raad voor verkiezingsbetwistingen op zijn beurt, bij arrest nr. 1617/0001 van 22 maart 2017, de laatst genoemde beslissing van de OCMW-raad. De Raad voor verkiezingsbetwistingen oordeelt dat de

OCMW-raadsbeslissing ten onrechte op artikel 25*bis* van de OCMW-wet is gestoeld:

“De Raad voor Verkiezingsbetwistingen stelt vast dat de Raad van het OCMW van Wezembeek Oppem een voorzitter heeft aangesteld in toepassing van artikel 25*bis* van de OCMW-wet terwijl artikel 25*bis* OCMW-wet enkel en alleen geldt wanneer er geen voorzitter is benoemd bij de installatie van de Raad. De OCMW-wet voorziet niet in een regeling bij een tussentijds ontslag van een OCMW-voorzitter.

Bijgevolg geldt in Wezembeek Oppem de bepaling van artikel 54 van het OCMW-decreet bij een tussentijds ontslag van een voorzitter.”

Voorliggend beroep beoogt de hervorming van die beslissing van de Raad voor verkiezingsbetwistingen.

IV. Tussenkomst

4. Met een op 3 mei 2017 ingediend verzoekschrift vraagt Frank Vandendael in het debat te mogen tussenkomen. Hij wijst erop, eensdeels, dat hij lid is van de OCMW-raad van Wezembeek-Oppem en dat de aangevochten beslissing betrekking heeft op de aanstelling van een waarnemend voorzitter en, anderdeels, dat hij verzoekende partij was in de procedure die tot het bestreden arrest heeft geleid.

5. De argumentatie van Frank Vandendael overtuigt. Er is reden hem als een belanghebbende partij in het geding toe te laten.

V. Samenvoeging

6. Naar de mening van verzoekster is er reden om de onderhavige zaak samen te voegen met die gekend onder nr. A. 221.817/*Abis*-11 of “ondergeschikt, minstens beide zaken op eenzelfde terechtzitting te behandelen”.

7. Voorliggend beroep is een beroep met devolutieve werking, waarover de Raad van State uitspraak doet in volle rechtsmacht. Het is niet schorsend en er moet binnen een voorgeschreven korte termijn uitspraak over gedaan worden. Het beroep in de zaak A. 221.817/*Abis*-11, daarentegen, is een annulatieberoep, dat gepaard gaat met een verzoek tot schorsing. Het moet volgens een verschillende procedureregeling worden afgedaan; alleen het verzoek tot schorsing is vooralsnog in staat om te worden behandeld.

Het is bijgevolg niet in het belang van een goede rechtsbedeling om de zaken samen te voegen. Wel is gevolg gegeven aan de vraag, in subsidiaire orde, om onderhavig beroep en de vordering tot schorsing in de zaak A. 221.817/Abis-11 op dezelfde zitting te behandelen.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Derde middel

Standpunt van verzoekster

8. Verzoekster neemt in het verzoekschrift een derde middel “uit de schending van artikel 25*bis* van de OCMW-wet, van artikel 53, § 1, van het OCMW-decreet, van artikel 6, § 1, en 16*bis* van de Bijzondere Wet Hervorming Instellingen, van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending van het beginsel van de materiële motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Toegelicht wordt dat de bestreden beslissing ten onrechte oordeelt dat de OCMW-raad verkeerdelijk steunt op artikel 25*bis* van de OCMW-wet om een waarnemend voorzitter aan te wijzen en dat daarvoor ook in de randgemeenten toepassing moet worden gemaakt van de artikelen 53 en 54 van het OCMW-decreet.

Uit artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1° en 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ volgt dat de gewesten bevoegd zijn inzake de ondergeschikte besturen behoudens de uitdrukkelijk vermelde uitzonderingen. Een dergelijke belangrijke uitzondering vormen de regelingen die krachtens de wet van 9 augustus 1988 ‘tot wijziging van de gemeentewet, de gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen’ (hierna: de pacificatiewet) opgenomen zijn in onder andere de OCMW-wet. Overeenkomstig artikel 5, § 1,

II, 2°, van de voormelde bijzondere wet van 8 augustus 1980 zijn de gemeenschappen bevoegd, wat de bijstand aan personen betreft, voor het beleid inzake maatschappelijk welzijn, met inbegrip van de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met uitzondering evenwel van onder meer de regelingen die krachtens de pacificatiewet in de OCMW-wet zijn opgenomen.

Bijgevolg blijven de beide regelingen waarin de artikelen 25*bis* en 25*ter* van de OCMW-wet voorzien met betrekking tot de voorzitter van de OCMW-raad in de randgemeenten, die door de pacificatiewet zijn ingevoegd, “toebehoren tot de exclusieve bevoegdheid van de federale overheid”. Artikel 53, § 1, van het OCMW-decreet wijst er overigens uitdrukkelijk op dat de Vlaamse regeling geen afbreuk doet aan artikel 25*bis* van de OCMW-wet. Een correcte toepassing van artikel 53 van het OCMW-decreet sluit derhalve uit dat men voor een randgemeente toepassing maakt van artikel 54 van het OCMW-decreet (“aanwijzing van een waarnemend voorzitter door de ontslagnemende voorzitter”) in plaats van toepassing van artikel 25*bis* van de OCMW-wet (“aanduiding van de waarnemend voorzitter door de raad”).

Het gegeven dat de regeling van artikel 25*bis* enkel expliciet melding maakt van de hypothese van de aanwijzing van een waarnemend voorzitter na een algehele vernieuwing van de raad, sluit naar de overtuiging van verzoekster niet uit “dat enkel en alleen de federale overheid bevoegd is gebleven om op meer algemene wijze de regeling te bepalen die van toepassing [is] voor de aanduiding van een waarnemend voorzitter”:

“Vooreerst wordt niet ingezien waarom de regeling van art. 25*bis* geen toepassing zou kunnen vinden in geval van tussentijds ontslag van een voorzitter.

Voorts volgt uit art. 25*bis* dat deze bepaling niet alleen de aanduiding van de effectieve voorzitter regelt maar ook de aanduiding van de waarnemend voorzitter in afwachting van de benoeming. Hieruit volgt dat beide aspecten tot de bevoegdheden van de federale overheid zijn blijven behoren.

Samenvattend betoogt verzoekster dat de verwerende partij in de bestreden beslissing “dus de toepassing van een Vlaams decreet [heeft] opgedrongen voor een materie die ingevolge de pacificatiewet exclusief toebehoort aan de federale overheid”.

9. In de memorie van wederantwoord voegt verzoekster toe dat de tekst zelf van artikel 54 van het OCMW-decreet uitwijst dat de bepaling te dezen geen toepassing kon vinden. In het artikel is sprake van “Tot aan de nieuwe verkiezing

wordt het voorzitterschap waargenomen overeenkomstig”, terwijl in de randgemeenten het voorzitterschap moet worden waargenomen tot de benoeming van een voorzitter door de bevoegde gemeenschapsoverheid. Artikel 54 van het OCMW-decreet verwijst voor de verkiezing van de voorzitter van de OCMW-raad naar artikel 53, dat zelf herinnert aan het behoud van de toepassing van artikel 25bis van de OCMW-wet, waarin wordt gesteld dat de waarnemend voorzitter, na algehele hernieuwing van de raad, wordt verkozen door de raad. Het gegeven dat er in artikel 25bis enkel expliciet melding wordt gemaakt van de aanwijzing van een waarnemend voorzitter na een algehele vernieuwing van de raad, sluit niet uit dat het, zoals uit het artikel blijkt, de bedoeling is geweest “dat de federale overheid bevoegd zou blijven met betrekking tot de aanduiding van de waarnemend voorzitter in de Randgemeenten”.

Beoordeling

10. Op grond van artikel 128, § 1, van de Grondwet en artikel 5, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ zijn de gemeenschappen bevoegd, wat de bijstand aan personen betreft, voor het beleid inzake maatschappelijk welzijn, met inbegrip van de organieke regels betreffende openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met uitzondering van:

“d) de regelingen met betrekking tot de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de gemeenten bedoeld in artikelen 6 en 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en van de gemeente Komen-Waasten en Voeren, die opgenomen zijn in [...] de wet van 9 augustus 1988 tot wijziging van de gemeentewet, de gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen.”

Die wet van 9 augustus 1988, de pacificatiewet, voegde bij artikel 15 onder andere artikel 25bis van de OCMW-wet in:

“De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van de randgemeenten bedoeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en van de gemeenten Komen-Waasten en Voeren, wordt door de bevoegde gemeenschapsoverheid op voorstel van de raad benoemd uit de leden van de raad.
[...] Wanneer bij de installatie van de raad na een algehele vernieuwing geen voorzitter is benoemd, wijst de raad een raadslid aan om, in afwachting van die benoeming, het ambt van voorzitter waar te nemen.”

11. Voor zover de grondwetgever en de bijzondere wetgever er niet anders over beschikten, worden zij geacht aan de gemeenschappen de volledige bevoegdheid te hebben toegekend tot het uitvaardigen van de regels die eigen zijn aan de aan hen toegewezen aangelegenheden. Behoudens andersluidende bepalingen heeft dus de bijzondere wetgever aan de gemeenschappen het gehele beleid overgedragen inzake de aangelegenheden die door hem zijn toegewezen.

Artikel 25bis van de OCMW-wet een uitzondering zijnde op de algemene bevoegdheid van de gemeenschappen om de organieke regelen met betrekking tot de openbare centra voor maatschappelijk welzijn vast te stellen, moet het strikt worden geïnterpreteerd.

Aldus kan de uitzondering waarin het tweede lid voorziet – erin bestaande dat wanneer bij de installatie van de OCMW-raad na een algehele vernieuwing geen voorzitter is benoemd, de raad een waarnemend voorzitter onder zijn leden aanwijst – niet bij uitbreiding ook worden toegepast in andere gevallen dan door die bepaling geïmprimeerd.

12. Dit is overigens geheel in lijn met de interpretatie waartoe artikel 10 van de pacificatiewet aanleiding geeft in het licht van de voorbereidende werken van die wet.

Dit artikel voegde in verband met het waarnemend burgemeesterschap in de randgemeenten in artikel 107 van de gemeentewet, tussen het eerste en het tweede lid ervan, een vergelijkbare bepaling in als artikel 15 van de pacificatiewet invoegt met betrekking tot het waarnemend voorzitterschap van de OCMW-raad.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State merkte over de voorgenomen bepaling op (*Parl.St.* Senaat 1988, nr. 371/1, 82):

“Zoals deze bepaling geredigeerd is, zal zij enkel toepassing kunnen vinden ‘wanneer op het ogenblik van de installatie van de gemeenteraad na een algehele vernieuwing geen burgemeester is benoemd’, zodat in de andere gevallen van ‘ontstentenis of verhindering’ het eerste lid van artikel 107 van de gemeentewet van toepassing zal blijven en in die gevallen het ambt van burgemeester, niet door een door de raad aangewezen schepen of raadslid, maar door de eerstgekozen schepen zal dienen te worden waargenomen.”

Tijdens de bespreking in de commissie antwoordt de minister van Institutionele Hervormingen op de vraag of het bij een gewone ontstentenis van een burgemeester dan ook de eerste schepen is die de burgemeester vervangt, “dat artikel 107 dan speelt” (*Parl.St.* Senaat 1988, nr. 371/2, 136). De ontworpen bepaling blijft ongewijzigd.

13. Anders dan verzoekster meent, blijkt niet dat – het de bedoeling is geweest dat – artikel 25*bis* van de OCMW-wet ook toepassing behoort te krijgen wanneer in andere gevallen dan bij de installatie van de OCMW-raad na een algehele vernieuwing, geen voorzitter is benoemd.

14. Met betrekking tot die andere gevallen is, overeenkomstig artikel 4 van het OCMW-decreet, dit OCMW-decreet van toepassing.

Gelet op artikel 54, eerste lid, van dit decreet wordt ingeval de voorzitter van de OCMW-raad ontslag neemt, het voorzitterschap tot aan de nieuwe “verkiezing” van een voorzitter waargenomen overeenkomstig het tweede en het derde lid.

De omstandigheid dat de voorzitter van de OCMW-raad van de randgemeenten niet “verkozen” wordt, maar uit de leden van de raad “benoemd” wordt, staat de toepassing van die bepaling niet in de weg.

15. Het besproken middel doet niet aannemen dat de OCMW-raad van Wezembeek-Oppeem op 10 januari 2017 terecht verzoekster krachtens artikel 25*bis* van de OCMW-wet heeft aangewezen als waarnemend voorzitter.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van verzoekster

16. Verzoekster voert in het verzoekschrift in een tweede middel de onwettigheid aan “wegens onbevoegdheid van de steller, wegens machtsoverschrijding, en uit de schending van artikels 15 en 22 van het OCMW-decreet, evenals van de artikels 18*bis* en 21 van de OCMW-Wet”.

Volgens verzoekster volgt uit de artikelen 18*bis*, 21 en 21*bis* van de OCMW-wet, in hun samenhang gelezen, dat geschillen in de randgemeenten door de deputatie moeten worden beslecht. Zoals nader toegelicht in het derde middel is het onjuist dat enkel en alleen betwistingen omtrent het aanwijzen van een waarnemend voorzitter na algehele hernieuwing van de raad federale materie zou zijn gebleven.

17. In de memorie van wederantwoord betoogt verzoekster nog dat de Raad voor verkiezingsbetwistingen niet bevoegd was om over de zaak te oordelen in eerste aanleg en dat, na de vernietiging van de bestreden beslissing, de vraag zal moeten worden beantwoord “naar de gevolgen van een gebrek aan geldig beroep bij de deputatie”. Bovendien was, volgens verzoekster, de Vlaamse decreetgever blijkens de uitleg bij artikel 22 in de memorie van toelichting bij het OCMW-decreet ook zelf van oordeel dat de bevoegdheden die werden toegekend aan de Raad voor verkiezingsbetwistingen “niet gelden voor de geschillen m.b.t. de raad voor maatschappelijk welzijn in de Vlaamse randgemeenten in ruime zin”.

Beoordeling

18. De artikelen 18*bis*, 21 en 21*bis* van OCMW-wet hebben geen betrekking op geschillen in verband met de vervanging van de voorzitter van de OCMW-raad in de randgemeenten.

19. Uit de beoordeling van het derde middel volgt dat het vaststellen van de regels met betrekking tot de aanwijzing van een waarnemend voorzitter van de OCMW-raad in de randgemeenten buiten het geval van een algehele hernieuwing van de raad, tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort. De Vlaamse Gemeenschap is dan ook bevoegd om de betwistingen ter zake te regelen. Zo heeft zij in artikel 22 van het OCMW-decreet erin voorzien dat de Raad voor verkiezingsbetwistingen uitspraak doet over, onder andere, geschillen die rijzen in verband met de vervanging van de voorzitter van de OCMW-raad.

Een en ander wordt niet ontkracht door wat verzoekster in de memorie van toelichting bij het OCMW-decreet leest of meent te lezen met betrekking tot het artikel 22.

20. Het middel wordt verworpen.

C. Eerste middel

Standpunt van verzoekster

21. Verzoekster leidt in het verzoekschrift een eerste middel af uit machtsoverschrijding en “uit de schending van art. 22 van het OCMW-decreet, van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending van het beginsel van de materiële motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Toegelicht wordt dat de Raad voor verkiezingsbetwistingen had dienen vast te stellen dat het bezwaar zonder voorwerp was aangezien het gericht was tegen een aanstelling die al door de toezichthoudende overheid vernietigd was, zodat ze niet langer enig rechtsgevolg teweeg bracht. Bovendien biedt het bestreden arrest geen motivering waarom de zaak niet zonder voorwerp werd bevonden.

22. In de memorie van wederantwoord zegt verzoekster “zich uiteraard bewust [te zijn] van het beroep en van de volle rechtsmacht van [de Raad van State] in deze zaak”, maar meent zij niettemin de vernietiging te mogen vragen van de beslissing van de Raad voor verkiezingsbetwistingen “in de mate dat [hij] deze zaak zonder voorwerp had moeten verklaren in plaats van een reeds vernietigde beslissing opnieuw teniet te doen”. Het feit dat er tegen de vernietiging door de toezichthoudende overheid, beroep werd aangetekend, verandert niets aan het principe dat de beslissing tot verkiezing van verzoekster geacht wordt nooit te hebben bestaan. De Raad voor verkiezingsbetwistingen moest de onmiddellijke uitvoerbaarheid van de eerste vernietigingsbeslissing naleven.

Beoordeling

23. Niet alleen ten tijde van de beslissing van de Raad voor verkiezingsbetwistingen, maar nog steeds kan het geschil over verzoeksters waarnemend voorzitterschap van de OCMW-raad niet geacht worden definitief beslecht te zijn door de beslissing van de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding van 27 februari 2017 tot vernietiging van verzoeksters aanwijzing als waarnemend voorzitter door de OCMW-raad van 10 januari 2017.

Immers heeft het ministerieel vernietigingsbesluit tot op vandaag slechts een precair karakter: verzoekster heeft met een annulatieberoep de vernietiging van het besluit gevraagd, evenals in afwachting van deze vernietiging de schorsing ervan, die volgens haar zelfs moet worden uitgesproken zonder dat wordt nagegaan of er een spoedeisendheid voorhanden is.

Vermits in voorkomend geval, bij schorsing of vernietiging, de beslissing van de OCMW-raad om verzoekster als waarnemend voorzitter aan te stellen opnieuw uitvoering krijgt, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat het geschil over dat waarnemend voorzitterschap reeds zodanig is beslecht door het ministerieel besluit van de toezichthoudende overheid, dat het beroep bij de Raad voor verkiezingsbetwistingen en het voorliggende hervormingsberoep als zonder voorwerp dienen te worden beoordeeld.

24. Het middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. Frank Vandendael wordt toegelaten in het geding tussen te komen.

2. De Raad van State vernietigt de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW van de gemeente Wezembeek-Oppem van 10 januari 2017 tot aanwijzing van Nathalie Leclaire om de functie van voorzitter van het OCMW waar te nemen tot de benoeming en eedaflegging van de kandidaat-voorzitter.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven maart tweeduizend achttien van de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, die was samengesteld als volgt:

de HH.	Roger Stevens,	Eerste Voorzitter van de Raad van State,
	Jacques Jaumotte,	Voorzitter van de Algemene Vergadering,
	Dierk Verbiest,	Voorzitter van de Raad van State,
	Michel Leroy,	kamervoorzitter,
	Jacques Vanhaeverbeek,	kamervoorzitter,
	Johan Lust,	kamervoorzitter,
	Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
	Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Mevr.	Colette Debroux,	kamervoorzitter,
	Simone Guffens,	kamervoorzitter,
de Heer	Imre Kovalovszky,	kamervoorzitter,
de HH.	Carlo Adams,	staatsraad,
	Bruno Seutin,	staatsraad,
	Pierre Lefranc,	staatsraad,
	Jan Clement,	staatsraad,
Mevr.	Pascale Vandernacht,	staatsraad,
de HH.	Michel Pâques,	staatsraad,
	Stephan De Taeye,	staatsraad,
	Luc Cambier,	staatsraad,
	Bert Thys,	staatsraad,
	Pierre Barra,	staatsraad,
Mevr.	Diane Déom,	staatsraad,
de HH.	Peter Sourbron,	staatsraad,
	Yves Houyet,	staatsraad,
	David De Roy,	staatsraad,
Mevr.	Anne-Françoise Bolly,	staatsraad,
	Kaat Leus,	staatsraad,
de Heer	Frédéric Gosselin,	staatsraad,
bijgestaan door		
de Heer	Gregory Delannay,	hoofdgriffier.

De Hoofdgriffier

De Eerste Voorzitter

Gregory Delannay

Roger Stevens